चत्वारि सत्यानि सन्ति येषां पूर्णतया अवगमनं आवश्यकम् अस्ति।

1. ईश्वरः भवन्तं प्रेम करोति।
ईश्वरः इच्छति यत् भवन्तः स्वर्गे तेन सह अनन्तजीवनं प्राप्नुवन्तु।
यतः परमेश् वरः संसारस् य एतावता प्रेम्णा अकरोत् यत् सः स् व एकमात्रपुत्रम् अददात्, येन यः कश् चित् तस् मिन् विश् वासं करोति, सः न विनश् यति, किन् तु अनन् तजीवनं प्राप् यते। योहनः ३:१६
ईश्वरः इच्छति यत् भवतः प्रचुरं सार्थकं च जीवनं भवतु।
चौरः न आगच्छति, किन्तु चोर्यवधार्थं विनाशार्थं च, अहं तेषां जीवनं प्राप्नुयात्, तेषां जीवनं च अधिकतया प्राप्नुयात् इति आगतः। योहनः १०:१०
तथापि बहवः जनाः सार्थकजीवनस्य अनुभवं न कुर्वन्ति तथा च अनन्तजीवनस्य विषये अनिश्चिताः भवन्ति यतोहि...

2. मनुष्यः स्वभावतः पापः भवति। अतः सः ईश्वरात् पृथक् अस्ति।
सर्वे पापं कृतवन्तः।
यतः सर्वे पापं कृतवन् तः परमेश् वरस् य महिमाम् अपि न गताः। रोमियो ३:२३ इति
पापस्य दण्डः मृत्युः एव ।
पापस्य हि वेतनं मृत्युः... रोमियो ६:२३
बाइबिले द्वौ प्रकारौ मृत्युः उल्लिखितः अस्ति-
• शारीरिक मृत्यु
यथा च मनुष्याणां कृते एकवारं मृत्योः नियतं भवति, किन्तु तदनन्तरं न्यायः भविष्यति, इब्रानी 9:27
• आध्यात्मिक मृत्यु या ईश्वर से अनन्त पृथक्करण
किन्तु भयङ्कराः, अविश्वासिनः, घृणिताः, घातकाः, वेश्याः, जादूगराः, मूर्तिपूजकाः, सर्वे मिथ्याकाराः च।
अग्नि-गन्धक-दहने सरोवरे स्वभागं प्राप्नुयुः, यत् द्वितीयं मृत्युः अस्ति। प्रकाशितवाक्यम् २१:८

यदि मनुष्यः स्वपापकारणात् ईश्वरात् पृथक् भवति तर्हि अस्याः समस्यायाः समाधानं किम्? वयं प्रायः एतान् समाधानरूपेण चिन्तयामः : धर्मः, सद्कर्माणि, नैतिकता

तथापि ईश्वरेण एकमेव समाधानं प्रदत्तम् अस्ति।

3. येशुमसीहः एव स्वर्गस्य मार्गः अस्ति।

एतत् ईश्वरः अवदत्।
येशुः तम् अब्रवीत्, "अहमेव मार्गः, सत् य, जीवनं च, मया विना कश् चित् पितुः समीपं न आगच्छति।" योहनः १४:६
येशुमसीहः भवतः पापानां दण्डं पूर्णतया भुक्तवान्।
यतः ख्रीष्टः अपि एकवारं पापानाम् कारणेन, धर्मी अधर्मिनां कृते दुःखं प्राप्नोत्, येन सः अस्मान् परमेश् वरस् य समीपं नेष्यति, शरीरेण वधः अभवत्, परन् तु आत् माना जीवितः अभवत्
तस् य रक्तस् य कारणेन अस् माकं मोक्षः अस् ति, तस् य अनुग्रहस् य धनेन पापक्षमा अस् ति। इफिसियों १:७
ईश्वरस्य अनन्तजीवनस्य प्रतिज्ञा अस्ति।
यः पुत्रे विश्वासं करोति तस्य अनन्तजीवनं भवति, यः पुत्रे विश्वासं न करोति सः जीवनं न पश्यति। किन्तु परमेश् वरस् य क्रोधः तस् य उपरि तिष्ठति। योहनः ३:३६
तथापि येशुमसीहः अस्माकं कृते किं कृतवान् इति केवलं ज्ञातुं पर्याप्तं न भवति।

4. अस्माकं मोक्षार्थं वयं भगवतः येशुमसीहे विश्वासं स्थापयितव्यम्।

अस्माकं मोक्षः येशुमसीहे विश्वासेन परमेश्वरस्य अनुग्रहेण सम्भवः भवति।
यतः प्रसादेन यूयं विश् वासेन उद्धारं प्राप्नुथ। न तु युष्माकं कृते, तत् परमेश् वरस् य वरदानम् अस् ति, न तु कश् चित् कश् चित् अभिमानं कुर्यात्। इफिसियों २:८-९

ईश्वरं प्रति विश्वासेन एतत् प्रार्थनां वदतु:

प्रभु येशु, मयि भवतः महतः प्रेम्णः कृते भवतः बहु धन्यवादः। अहं स्वीकुर्वन् अस्मि अहं पापी अस्मि तथा च क्षमायाचनामि। मम पापानां दण्डं दातुं क्रौसे मृत्योः कृते धन्यवादः। अहं भवतः मृतात् पुनरुत्थानं विश्वसिमि। इतः परं अहं भवन्तं मम प्रभुः त्राता च इति विश्वसिमि। अहं भवतः अनन्तजीवनस्य उपहारं स्वीकुर्वन् अस्मि तथा च अहं भवतः जीवनं समर्पयामि। भवतः आज्ञापालनार्थं भवतः दृष्टौ प्रियः भवितुं च मम साहाय्यं कुरुत। आमेन।

• भवतः ईश्वरेण सह अनन्तजीवनं वर्तते।
यः कश्चित् पुत्रं दृष्ट्वा तस्मिं विश्वासं करोति, तस्य अनन्तजीवनं प्राप्नुयात्, अहं च अन्तिमे दिने तं पुनरुत्थापयिष्यामि। योहनः ६:४०
• भवतः सर्वाणि पापानि क्षमानि सन्ति। (भूत, वर्तमान, भविष्य)
यः अस्मान् अन्धकारस्य सामर्थ्यात् मोचितवान्, स्वप्रियपुत्रस्य राज्ये च अस्मान् परिवर्तयति, यस्मिन् वयं तस्य रक्तेन मोक्षं प्राप्नुमः, पापक्षमा अपि
• त्वं ईश्वरस्य दृष्टौ एकः सम्पूर्णः नवीनः प्राणी असि। एषः भवतः नूतनजीवनस्य आरम्भः अस्ति।
अतः यदि कश्चित् ख्रीष्टे वर्तते तर्हि सः नूतनः सृष्टिः अस्ति, पुरातनाः वस्तूनि गतानि। पश्यतु, सर्वाणि वस्तूनि नवीनानि अभवन्। २ कोरिन्थियों ५:१७
• त्वं अधुना ईश्वरस्य बालकः असि।
किन्तु ये ये जनाः तं स्वीकृतवन्तः, तेभ्यः तेभ्यः परमेश्वरस्य पुत्राः भवितुम् अधिकारं दत्तवान्, ये जनाः तस्य नामविश्वासं कुर्वन्ति

सत्कर्माणि करणं मोक्षस्य साधनं न भवति, अपितु अस्माकं मोक्षस्य प्रमाणम् अस्ति।
यतः प्रसादेन यूयं विश् वासेन उद्धारं प्राप्नुथ। न तु युष्माकं कृते, तत् परमेश् वरस् य वरदानम् अस् ति, न तु कश् चित् कश् चित् अभिमानं कुर्यात्। इफिसियों २:८-९

अहं सुगोपालः, मम मेषान् जानामि, मम ज्ञातः च अस्मि। यथा पिता मां जानाति, तथैव अहं पितरं जानामि, मेषाणां कृते स्वप्राणान् समर्पयामि। अन्ये च मेषाः मम सन्ति ये अस्मात् गोष्ठ्याः न सन्ति, तान् अपि मया आनेतव्याः, ते मम वाणीं श्रोष्यन्ति। एकः गणः, एकः गोपालकः च भविष्यति। अतः मम पिता मां प्रेम करोति, यतः अहं स्वप्राणान् त्यक्त्वा पुनः गृह्णामि। न कश्चित् मम कृते तत् हरति, किन्तु अहं स्वयमेव तत् स्थापयामि। मम तत् स्थापयितुं शक्तिः अस्ति, मम पुनः ग्रहीतुं शक्तिः अस्ति। एषा आज्ञा मया मम पितुः प्राप्ता। मम मेषाः मम वाणीं शृण्वन्ति, अहं तान् जानामि, ते मम अनुसरणं कुर्वन्ति, अहं च तेभ्यः अनन्तजीवनं ददामि; ते कदापि न नश्यन्ति, कश्चित् मम हस्तात् तान् उद्धर्तुं न शक्नोति। योहनः 10:14-18,27-28

